

[Hassing-Jørgensen.]

tjent paa Regeringens Foranstaltninger? Men det Kriterium kan virkelig ikke bruges som Grundlag for en Beskatning. Det vilde jo for det første være ganske umuligt at finde ud af, og dernæst vilde det langtfra være fyldestgørende over for den Skattepligt, som man med Rette kan kalde paa under disse Forhold. Nej, vort Ræsonnement er følgende: Under disse Forhold er der store Dele af vort Erhvervsliv, som har det daarligt, dertil vil jeg gerne være med til at henregne Landbruget; der er andre Dele af vor Befolkning, som lider haardt under Arbejdsløsheden, medens endnu en Trediedel — en Fjerdedel af Befolkningen, som sidder med gode Indtægter, dels har kunnet bevare disse gode Indtægter under de vanskelige Forhold — og for deres Vedkommende finder vi det rimeligt, at de betaler et Tillæg til deres Skat —; dels ikke blot har kunnet bevare deres Standard fuldt ud, men endog forøge deres Indtægter meget væsentligt; om dem siger vi, at de kan særdeles godt taale at betale en Merindkomstskat, og dette er det sande og naturlige Kriterium. Hvis vi skal til at undersøge, hvem der har tjent ved hvilke Foranstaltninger, vil det ærede Medlem Hr. Clausager nok indrømme mig, at det vil være teknisk ganske uigennemførligt og dertil i øvrigt slet ikke berettiget.

Det ærede Medlem kritiserede, at vi vilde tage Merindkomstskat af de udenlandske Fortjenester, og nævnte som Eksempler Forsikringsselskaber og Rederier — man kunde for øvrigt ogsaa godt nævne visse betydende Industriforetagender, som tjener Penge i Udlandet. Nu skal jeg indrømme, at over for Forsikringsselskaber kunde der være den Grund til at vise nogen Tilbageholdenhed, at de, for saa vidt de har fast Forretning med Lokaler og Kontorer i Udlandet, som Regel vil komme til at betale lokale Skatter der, hvor de bor; naa, men til deres Indkomst her i Landet regner de jo heller ikke andet end det, de faar netto hjem. For Rederiernes Vedkommende vilde jeg dog tro, at de i Hovedsagen faar deres Fortjeneste hjem skattefrit. Men under alle Omstændigheder, naar vi nu anstiller den Betragtning: Under disse Forhold er der nogle, der har været i Stand til ikke blot at fastholde deres Standard, men meget væsentligt forøge deres Indtægter, vilde saa det ærede Medlem kunne forsvare, at vi undtog Dampskibsselskaberne, at vi undtog Rederierne? Adskillige Gange under disse Debatter her har man fra Oppositionspartiernes Side temmelig demonstrativt peget paa Børsen og sagt: Dèr kan I se,

hvordan Regeringens økonomiske Politik virker! Hvis man kunde have gjort Forsøget at undtage Rederierne fra Beskatningen, saa burde det have været gjort for at se, hvad Venstre vilde have sagt, naar man undtog de allerbedst stillede af alle Virksomheder for Øjeblikket; det vilde have været interessant at høre, hvad Venstre vilde have sagt dertil. Ja vi behøvede jo ikke at gøre Eksperimentet, for vi vilde godt være klar over, hvad de vilde sige, og det har vi altsaa gjort overflødigt. Vi finder, det er rigtigt i dette Tilfælde i Særdeleshed ikke at undtage Rederierne, som ganske sikkert under de nuværende Forhold hører til de Virksomheder, der bedre end nogen andre kan taale at betale en Merindkomstskat. Og da for Resten ikke mindst af den Grund, at de ellers er fri, det maa det ærede Medlem jo dog erindre.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby afviste Begrebet en Konjunkturbeskatning og sagde, at Folk maa virkelig have Lov til at tage deres Konjunkturgevinst, de maa have Lov til at tjene Penge, naar Konjunkturerne er gunstige. Ja, det bestrider vi ikke; de maa gerne tjene Penge, men naar disse gunstige Konjunkturer for en vis Del af Erhvervslivet falder paa et Tidspunkt, hvor den øvrige Del af Erhvervslivet er saa daarligt stillet, som Tilfældet er, maa der ogsaa blive Tale om at beskatte den Art Indtægter. Det er det Merindkomstskatten gør. Den samler rundt alle dem, som under disse Forhold kan bevare deres Standard og forøge deres Gods, og som derfor har Raad til at betale et Ekstrabidrag til Statshusholdningen.

Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse, idet jeg dog gerne vil gøre det ærede Medlem Hr. A. M. Hansens Ord paa et Møde i Holbæk, til mine. Det ærede Medlem udtalte om Venstre, at de har Sympati for Merindkomstskatten, men de vil ikke stemme for den. Jeg finder det særdeles forunderligt, men det gør jo under de nuværende Forhold ikke saa meget. Vi har jo i det hele taget i denne Vinter oplevet en Goldhed hos Oppositionspartierne, som jeg for min Part meget har beklaget. Jeg vilde overordentlig gerne have haft, at de politiske Partier kunde være kommet hinanden nær i de saglige økonomiske Spørgsmaal. Det har nu ikke skullet være saadan, men vi maa haabe paa bedre Tider. Det minder mig om en gammel politisk Anekdote. En Rigsdagsmand kommer hjem paa Ferie, og hans Nabo siger til ham: „Jeg synes ikke, man hører noget videre til dig paa